

Nr 79.

Av herr **Jansson** i Kalix, om ersättning för olycksfall i arbete åt flottningsarbetaren *J. A. Gustavssons änka och minderåriga barn.*

Den 25 januari 1942 avled flottningsarbetaren Johan Albert Gustavsson i Kalix, Bredvik, till följd av en skada, som han ådrog sig den 23 september 1930 under olycksfall i arbete för Kalix Älvs flottningsförenings, Kalix, räkning.

Nedanstående avskrift av kungl. försäkringsrådets skrivelse i saken på besvär, som anförts av den efterlevande maken, styrker, att dödsorsaken är en följd av olycksfall i arbete:

»Kungl. Försäkringsrådets utslag i anledning av besvär av Signe Ingeborg Gustavsson, Kalix-Bredvik, över beslut av Riksförsäkringsanstalten den 10 april 1942; givet i Stockholm den 25 sept. 1942.

Klagandens man Johan Albert Gustavsson från Kalix-Bredvik ådrog sig den 23 sept. 1930 skada i huvudet till följd av olycksfall i arbete för Kalix Älv flottningsförenings, Kalix, räkning.

Enligt läkarintyg den 11 december 1930 var Gustavsson återställd utan kvarvarande men.

Riksförsäkringsanstalten, som tillerkänt Gustavsson sjukpenning för tiden den 24 september—4 december 1930, utgav den 2 mars 1931 ersättning för läkarvård och läkarintyg.

Den 6 mars 1942 inkom till Riksförsäkringsanstalten *handlingar, utvisande, att Gustavsson den 25 januari 1942 avlidit till följd av hjärnsjukdom.*

Genom överklagade beslutet förklarade Riksförsäkringsanstalten, att, då efter den 2 mars 1931 intet förekommit i ärendet förrän den 6 mars 1942, anstalten funne rätten till ytterligare ersättning på grund av olycksfallet den 23 sept. 1930 jämlikt kungl. förordningen den 4 mars 1862 om tioårig pre-skription och om kallelse å okända borgenärer vara förverkad.

Försäkringsrådet finner ej skäl att göra ändring i överklagade beslutet.

På Kungl. Försäkringsrådets vägnar

Hugo Landelius

/Sven Blomdahl.»

Vid olycksfallet 1930 hade en fraktur uppstått å skullbasen, och en benflisa hade trängt in i hjärnan. Detta konstaterades först vid den närmare

undersökning, som företogs efter dödsfallet å garnisonssjukhuset i Boden. Det bör också framhållas, att Gustavsson, som före olycksfallet var känd som en gladlynt och hjälpsam människa, exemplarisk som make och familjefader, efter olycksfallet — sedan han till det yttre tillfrisknat — började bli retlig av sig, fattade lätt humör, tålde aldrig motsägelser och kunde till och med uppträda våldsamt inom hemmet. För familjen var det uppenbart, att hans ersonliga sinnelag och häftighet måste ha något med olycksfallet att göra, och såväl maken som de större barnen sökte förmå honom att söka läkare för sin sjukdom, men varje gång den saken bragtes på tal, brusade Gustavsson upp, och familjen fick ge sig för husfredens skull. Det var först sedan hans sjukdom kommit in i sitt slutstadium, då han inte längre kunde motsätta sig familjens önskningsar, som han intogs på sjukstugan i Kalix. Från Kalix överfördes han till garnisonssjukhuset i Boden, varest han avled den 25 januari 1942 i sviter efter olycksfallet 1930.

Då det måste anses bevisat, att dödsorsaken var sviter efter olycksfallet, vilket icke heller bestrides vare sig av försäkringsanstalten eller kungl. försäkringsrådet, och då den hjärnsjukdom, som Gustavsson led av till följd av olycksfallet, bland annat tog sig uttryck i avoghet och misstro mot allt vad läkare hette, så att familjen inte kunde övertala honom att söka läkare, och då han fick raserianfall, om någon talade om att hämta läkare eller konsultera läkare för honom, måste detta enligt min mening vara en ursäktlig förklaring till att Gustavsson inte kom under läkarvård, så att sjukdomens anledning och art kunnat fastställas, innan preskriptionstiden var till ända. Då modern och de minderåriga barnen sakna annan inkomst, äro de helt hänvisade till att leva av fattigvård.

Med hänvisning till vad jag sålunda anfört får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att olycksfallsersättning efter vanliga grunder skall utbetalas till Gustavssons efterlevande maka samt till deras minderåriga barn, utan hänsyn till att preskriptionstiden gått till ända.

Stockholm i januari 1943.

Ivar Jansson,
Kalix.